

PREMIJERA "Werthera" Julesa Masseneta u splitskom HNK

ROMANTIK IZ PROŠLOSTI

Kreacija naslovnog lika Antonija de Palme najveća je enigma splitskog "Werthera"

MAJA STANETTI

Najprije izdisanjem, a potom "skokom" dvostrukog vijka umro je Werther na pozornici splitskog HNK kao da nakon nastanka opere nije proteklo neko stoljeće filma gdje se vidjelo na tisuće ubojstava i samoubojstava svim sredstvima. Tako je to nespreno izveo Antonio de Palma, tumač naslovnog lika u operi "Werther" francuskoga skladatelja Julesa Masseneta, za koju su libreto sročila trojica pisaca prema Goetheovim "Pisnjama mladog Werthera".

Massenetov "Werther" bila je treća ovosezonska operna premijera splitskog HNK ostvarena pod dirigentskim vodstvom Lorenza Castriote Skanderbega i u redateljskom postavu Petra Selema. Upravo je kreacija naslovnog lika Antonija de Palme najveća enigma splitskog "Werthera", solidno pripremljene i srdačno ispraćene premijere. Samo zakučasti razlozi mogu objasniti angažiranje pjevača na zalazu (isto se vidjelo i u zagrebačkom "Bocanegrini") koji pjeva s naporom, na sceni je odsutan toliko da ga je teško zamisliti kao romantičnog junaka uzavrele krvi koji je odluku o životu i smrti uzeo u svoje ruke, kao lik samoubojice s kojim se identificiralo u onodobnoj Europi s realnim posljedicama. Srčanost, strast,

Marina Tomčić i Antonio de Palma, tumači glavnih uloga

IVO ČAGALJ

uzburkani mladenački hormoni u de Palminu tumačenju ostaju samo vrijednost iz prašnjava antikvarijata.

Ipak, splitska premijera imala je svoje neosporne vrijednosti. Sugestivno jednostavnu, minimalističku scenu uhvaćenu u mrežu jednog nepokretnog građanskog svijeta i neumitne sudbine početka rasapa na koju se navlači bjelina mrtvačkog pokrova u zadnjoj slici, opremio je Marin Gozze. U suglasju su bili i strogi i stilski disciplinirani kostimi Dore Argento. Redatelj Petar Selem uspio je pridobiti protagoniste u tumačenju kompleksnosti motivacije likova, nazna-

čiti kontekst okoline strasnoj drami u sceni u krčmi (V. Maroević, F. Pavić) i građanskoj šetnji gdje sredeni par dokonno obožava Klopstocaka (M. Peroš, M. Ljubičić), ali i izbjeći doslovnosti prikaza: samoubojički pucanj samo odjekne, krv je samo "rečena".

Kompleksan lik Charlotte ostvarila je Martina Tomčić, razdirana između dužnosti najstarije sestre odgojiteljice, građanske supruge stamenog i strogog Alberta pouzdanog Tomislava Bekića i strasti prema Wertheru. Imponirao je njezin profesionalan posao gdje pažnju treba s početka posvetiti kontroli boje tona. Dobre

Milan Štrlić s dvoje Tomčića: Martinom i Zlatkom

uloge donijela je i mladenačka smetenost Sophije bistra zapjeva Božene Svaline i autoritativni Otac Ivica Čikeša, kojega jedino treba spriječiti da neartikulirano dirigira svojoj rapjeva-

noj dječici izvrsnoga zbora Glazbene škole "Josip Hatze" (Ivana Šutić). Još da je Orkestar pod vodstvom Skanderbega bio plastičniji i izražajniji, "Werther" bi bio za više pohvala.